

Pokoj vám, sestry a bratia, naši milí itatelia zborového asopisu !

Po dlhšej prestávke, ktorá bola potrebná, aby sme sa znova rozbehli, sa redak ná rada stretla, aby pripravovala náš zborový asopis Patmos, ktorý chce prináša radostné posolstvo evanjelia a informova o živote a práci v cirkevnom zbore.

Nedávno ma ve mi potešilo, ke mi sestra, ktorá bude prijatá do cirkevného zboru, povedala: „Brat farár, ja som sa pri s ítaní už prihlásila k evanjelickej cirkvi.“ Potešilo ma to, ale zároveň som si uvedomil, že ko kí aj napriek tomu, že sú evanjelici, že sa hrdo hlásia k viere svojich predkov, nedokážu sa už prizna k Cirkvi a otázna bude aj ich ochota podpori svoju cirkev aj finan ne, ak to bude potrebné. Posledné s ítanie obyvate stva je výzvou na premýš ane a aktivitu. Pre cirkev to znamená, že nás za 10 rokov od posledného s ítaní (v roku 2001) ubudlo o 56 608. Iste budeme s napätím sledova , ako to dopadlo v jednotlivých regiónoch a mestách. Predovšetkým nás bude zaujíma Prešov a okolie. Verím, že to bude ma aj praktické dôsledky pre našu pastorálnu prácu a misijné aktivity i prácu s de mi, mládežou a rodinami. Na zasadnutiach zborového presbyterstva sa touto novou situáciou v cirkevnom zbore budeme zaobera .

Problémom sa stáva kres anstvo bez ukotvenia v spo enstve cirkevného zboru. Mnohí cestujú za prácou do cudziny a u ia sa ži bez spo enstva cirkevného zboru, pri om kres anstvo je pre nich skôr vedomím kres anskej tradície. V našom cirkevnom zbore rastie po et tých, ktorí sa vzdialili od Pána Ježiša Krista. V spo enstve cirkevného zboru sa objavia iba na sviatky. Kres anská rodinná výchova sa preto stáva problémom pre mnohých rodi ov. Dôvodom je aj to, že rastie po et neúplných rodín. To by nás malo vies k premýš aniu nad naším kres anstvom, spôsobom pastorálnej práce, ale i hodnotenia našej situácie. Je reálne, že za 18 rokov nastúpi podobný trend ako v Nemecku i v echách. (V echách sa k cirkvi prihlásilo z 10 562 000 obyvate ov len 20,6%).

len Synodnej rady Pavel Stola na otázku, ako bude alej fungova eskobraská cirkev evanjelická (ide o ukon enie financovania platov farárov a ústredia cirkvi štátom od roku 2013 – 2042; v roku 2030 by už nemali dosta peniaze na platy duchovných) odpovedá, že: „30 aktívnych lenov cirkevného zboru je schopných utiahnu financovanie farára a prevádzku cirkevného zboru.“ To je svedectvo nádeje, ktoré môže vyslovi iba ten, kto je premenený vzkrieseným Kristom.

Kiež by sme zažili aj po as týchto sviatkov túto požehnanú premenu v Kristu, ku ktorej nás vedie Duch Svätý aj v spo enstve nášho cirkevného zboru a cirkvi! **Kristovo ví azstvo nám pomáha v zápasoch nášho života pozera do budúca s nádejou. Môžeme ži v istote ví azstva.**

Pomôc nám môže i prirovnanie farára, ktorý povedal, že rozhodujúci obrat v druhej svetovej vojne znamenala bitka pri Stalingrade. Na ceste do Berlína bolo však potrebné vybojova ešte nie jedno ví azstvo, no rozhodujúca bitka bol Stalingrad. **Na Golgote a vo ve kono né ráno bolo vybojované rozhodujúce ví azstvo nad zlom, hriechom a diablom.** Stále sme však na ceste zápasu so zlom, chriechom, diablom ... Ako obstojíme? Len a len s pomocou Toho, ktorý zví azil – Ježišom Kristom. **On je naša istota, On nám pomáha... On je ví az.**

„Ale v aka Bohu, ktorý nám dal ví azstvo v našom Pánu Ježiši Kristu.“ (1 Kor 15, 57). **Ma ú as na Kristovom ví azstve môžeme ma len s pomocou cirkvi a Ducha Svätého.**

Bratia a sestry, dovo te, aby som vám v mene redakcie zaprial požehnané prežitie ve kono ných sviatkov – pamiatky ukrižovania, smrti a slávneho zm tvychvstania nášho Pána Ježiša Krista, do ochrany a milosti ktorého vás porú ame.

*Boh pokoja však, ktorý vzkriesil z m tvych Pastiera oviec,
ve kého krvou ve nej zmluvy, nášho Pána Ježiša,
nech vás utvrdí v každom dobre, aby ste splnili Jeho vô u,
a nech spôsobí v nás skrze Ježiša Krista, o Mu je milé.*

Jemu sláva na veky vekov! Amen.

(Žid 13, 20 - 21)

Ján Bakalár,
zborový farár

PATMOS

„Ježiš
hovorí: Bol
som m tvy
a h a, žijem
na veky
vekov a
mám k ú e
smrti
a
podsvetia“

Zjavenie Jána
1: 18

Vzkriesený Kristus nás miluje

„ON však položil na m a pravicu a povedal: Neboj sa! Ja som prvý aj posledný a živý; bol som m ty a h a, som živý na veky vekov a mám k ú e smrti a podsvetia.“

Bratia a sestry,

vzkriesený Kristus nás miluje a povzbudzuje, ale i poveruje tých, ktorí Ho milujú. Vzkriesený Kristus nás povzbudzuje v našom zápase života viery. Ján sa pre toto svoje svedectvo ocitol v súžení na ostrove Patmos. A to preto, lebo jeho život bol svedectvom v konkrétnej politickej situácii. Lebo aj prorocstvo, ktoré má zvestova (zapísa) siedmim cirkevným zborom, je zasadené do spoločnej, politickej, duchovnej situácie tej doby. Samozrejme, má v sebe aj pohľad do budúcnosti a volá vždy k láske a návratu k Pánu Bohu, na Božie cesty, opusteniu modloslužby. Apoštol Ján má od Pána poverenie spísa obsah všetkého, o videl. Mnohí však upadli do omylu a radia udalosti tak, že sa z dejín vytvoril prorocký kalendár alebo cestovný poriadok dejinami a zabudli na to dôležité – lásku.

Nezabudli sme aj pri dnešných problémoch na to dôležité, že vzkriesený Kristus nás miluje a povzbudzuje, ale i poveruje tých, ktorí Ho milujú? Apoštol Ján zdôrazuje tú najsilnejšiu skúsenosť, o ktorej je reč v našom texte. To je cesta lásky, ktorá sa nás dotýka. *„ON však položil na m a pravicu a povedal: Neboj sa! Ja som prvý aj posledný a živý; bol som m ty a h a, som živý na veky vekov a mám k ú e smrti a podsvetia.“* (Zj 1, 17a18). Ten, ktorý nás miluje, sa nás dotýka, kladie na nás svoju pravicu a hovorí: *„Neboj sa.“*

Bratia a sestry, nemusíme sa báť Kompasu ani charizmatikov, nemusíme sa báť ani moci hriechu, diabla, ba ani smrti.... Lebo vzkriesený a oslávený Kristus už pri krste položil ruku na Teba a to, čo hovorí, je slovom lásky pre naše ustrašené srdcia. Je to posolstvo pre tých, ktorí neakane niekoho stratili, pre tých, čo stratili radosť zo života v ECAV, je to povzbudenie pre tých, ktorí sú frustrovaní z politickej situácie a boja sa, že ani nová vláda nedokáže meniť ľudské srdcia. To je povzbudenie pre tých, ktorí boli na poslednej synode frustrovaní aroganciou prázdnoty a bezduchej lojalnosti ani nie ECAV a už toľko nie Pánovi Ježišovi. **Pán Ježiš vo svojej láske kladie ruku na náš život, bytie, a hovorí to jednoduché celej ECAV, Tebe aj mne: „NEBOJ SA!“** To preto, aby sme sa nedali chytiť do siete malovernosti, pesimizmu, zúfalstva a beznádeje... Ťažkosť sú asnosti, svetových dejín i posledných dní. V cirkvi boli aj počas Vianoc, ale nakoniec vždy v spoločnosti cirkvi dotyk - **láskou Pána Ježiša Krista, ktorý s ňou ubujuje svojej cirkvi: „Áno, prídem skoro,“** cirkev odpovedá: *„Amen, prí, Pane Ježišu!“* (Zj 22.20). Tá odpoveď je prejavom lásky, ktorú musíme a máme prejavovať v našom živote vo vzťahu k Pánu Bohu, cirkvi ale i bližným.

Ján Bakalár
zborový farár

...na tretí deň vstal z mŕtvych

(Juraj Bányo: Apoštolské vierovyznanie)

„A ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera...ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umrelých.“

Jednotlivé časti Apoštolského vierovyznania priliehajú k sebe ako tehly v starostlivo postavenom múre a zapadajú do seba ako ozubené kolesá v dobre zabehanom súkolí. Všetky sú dôležité. Článok o Kristovom vzkriesení, nad ktorým chceme dnes uvažovať, má však osobitné postavenie. Je to článok, na ktorom stojí alebo padá kresťanská viera. Apoštol Pavel neváhal povedať, že „ak Kristus nebol vzkriesený, tak je prázdne naše kázanie, prázdna je aj vaša viera.“ Znamená to, že ak by sme z Kréda vybrali slová „na tretí deň vstal z mŕtvych“, celé vierovyznanie by sa zosypalo ako dom bez základov. Nie je to príliš odvážne tvrdenie?

1. Pozrime sa teda, čo by ostalo z ostatných článkov viery, ak by sme vynechali slová o Kristovom vzkriesení.

Ak by sme neverili slovám „na tretí deň vstal z mŕtvych“, nemohli by sme veriť v Boha Otca. Podľa apoštola Pavla by sme ho urobili luhárom, ktorý klame, keď tvrdí, že vzkriesil Krista z mŕtvych. Kto neverí v Kristovo vzkriesenie, neverí ani v Božiu všemohúcnosť. Ak by Boh nebol všemohúci, ktorý dokáže kriesiť aj mŕtvych, potom na čom by nám bol taký Boh? Bez viery v Kristovo vzkriesenie stráca celá prvá časť Kréda význam.

Ak by sme neverili vo vzkriesenie Ježiša Krista, Jeho narodenie by nebolo pre nás ničím viac než narodenie

ktoréhoko vek die a a. Ke sa niekomu narodí die a, je to vždy milá a radostná udalosť. Pri pomyslení na Kristovo narodenie by sme sa mohli spolu radovať s Máriou a Jozefom a mohli by sme sa rozčuľovať nad nepohostinnými Betlehemčanmi, no nebola by to radosť z toho, že „narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán“ (L 2, 11) a že „Slovo sa stalo telom“ (J 1, 14).

Kto neverí v Kristovo vzkriesenie, pre toho je Jeho utrpenie len prejavom hrdinstva a statočnosti. Príklady podobného hrdinstva a podobnej statočnosti zo života nespravodlivému prenasledovaniu pozná však história viac.

A by sme vynechali z Kréda slova „na tretí deň vstal z mŕtvych“, potom by Kristova smrť bola iba tragédiou a justíciou vraždou. Nebola by to však vykúpená smrť.

Ak by sme neverili slovám „na tretí deň vstal z mŕtvych“, nemohli by sme na Kristov zostup do pekiel hľadieť ako na víťazstvo nad smrťou, hriechom a diablom.

Ak by Kristus nevstal z mŕtvych, nemohol by vstúpiť na nebesá. Čo by hľadieť na Božej pravici? Akým právom by prišiel súdiť živých a mŕtvych?

Kto nechce veriť v Kristovo zmŕtvychvstanie, nemôže veriť ani v svätú cirkev všeobecnú. Pre takého loveka je cirkev len spolkom alebo klubom, akých je veľa, ale nie telom živého a osláveného Krista. Takýto lovek by však len veľa ažko vedel zodpovedať otázku, prečo cirkev ešte stále existuje, ak sa v ni nej omnelší od iných združení a spolkov. Cirkev totiž žije z moci Kristovho vzkriesenia.

Ak by sme neverili slovám o Ježišom vzkriesení, na základe čoho by sme mohli dôverovať v odpustenie hriechov? Na základe čoho by nám ich Boh odpustil? Apoštol Pavel prízvukuje: „ak Kristus nebol vzkriesený, daromná je vaša viera, ešte vždy ste vo svojich hriechoch.“ (1K 15, 17) Jedine vzkriesený Kristus nás môže zbaviť hriechov a len On nám dokáže dať silu na úspešný boj proti nim.

Ak by sme vynechali slová „na tretí deň vstal z mŕtvych“, na základe čoho by sme mohli veriť v tela z mŕtvych vzkriesenie a vo večný život? Ak by Boh nedokázal vzkriesiť ani svojho jednorodeného Syna, ako by sme mohli dúfať, že dokáže vzkriesiť nás? Ak by neexistovalo vzkriesenie a večný život, čo by potom mal farár hľadať na pohrebe? O čom by kázal, čím by potešoval? Jeho kázanie by bolo prázdne.

Takto by sa zosypala kresťanská viera, ak by sme z nej chceli odstrániť Kristovo vzkriesenie! Všetky ostatné články Kréda by stratili opodstatnenie.

2. Niektorí by ale mohli namietať: aj bez viery vo vzkriesenie by ostalo v kresťanstve mnoho hodnôt. Nepochybne. Ostala by láska, milosrdenstvo, úsudok, ochota pomáhať trpiacim, úsilie o pokoj a mier, nasledovateľský príklad Kristovej osobnosti...

Toto sú všetko veľké hodnoty. O láske však hovorí nielen kresťanstvo, ale všetky ostatné náboženstvá. Úsudok a solidaritu nepožaduje len kresťanstvo, ale aj

etika, ktorá nemá náboženské východisko. O úsilí o pokoj a mier vo svete hovoria všetci politici. Ak niektorí hľadieť životný príklad, nájdu popri Kristovi aj iné vynikajúce osobnosti.

Bez viery vo vzkriesenie by boli všetky ostatné kresťanské hodnoty, ktoré často spoločne zdieľáme s inak zmýšľajúcimi ľuďmi, len sčasnými hodnotami. Mali by trvať len v tomto pozemskom živote. Apoštol Pavel však hovorí, že keď máme len pozemské hodnoty, ba dokonca aj vtedy, ak by nám bol Kristus užitočný len v tomto živote, „sme najúbohejší zo všetkých ľudí.“ (1K 15, 19).

3. Nie preto hovorí apoštol Pavel o tom, ako by sa veci mali bez Kristovho vzkriesenia, lebo by to bola reálna možnosť. Hovorí o tom len preto, aby ukázal význam Kristovho vzkriesenia.

Po úvahách typu „čo by bolo keby“ nasleduje evanjelium v tej najistejšej a najzhuštenejšej podobe: „Ale Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, prvotina z umrelých.“

Kristus vstal z mŕtvych. Viera v Kristovo vzkriesenie nás robí kresťanmi. Viera v Pánovo zmŕtvychvstanie dáva ostatným článkom Apoštolského vierovyznania opodstatnenie. Viera v Kristovo vzkriesenie dáva kresťanským hodnotám rozmer večnosti.

Viera v Kristovo vzkriesenie robí náš život znesiteľným. Život je ťažký. Jeho archu vrátane najťažších záležití možno znášať len vtedy, keď vieme, že po mnohých súženiach života nás čaká kráľovstvo Božie (Sk 14, 22).

Viera v Kristovo vzkriesenie dáva nášmu životu zmysel. Dáva zmysel každému šachetnému pozemskému snaženiu. Kto verí v Kristovo vzkriesenie, vie, že jeho námaha nie je márna v Pánu (1K 15, 58).

Viera v Kristovo vzkriesenie je základom kresťanskej mravnosti a zodpovednosti. Ak veríme vo vzkriesenie, stránime sa všetkého, čo by mohlo ohroziť našu účasť na večnom živote. Viera v Kristovo vzkriesenie neznamená len vieru v posmrtný život. O posmrtnom živote nepochyboval v dobe Pána Ježiša a apoštolov temer nik. Viera v Kristovo vzkriesenie znamená, že Boh sa priznal k celému životu a dielu Krista. Pán Boh súhlasí s takým spôsobom života, aký nám ukázal Kristus ako vzor k nasledovaniu. Ak veríme v Kristovo vzkriesenie, potom je veľa mi nebezpečné a veľa mi nerozumné žiť pod a filozofie „jedzme a pime, lebo zajtra zomrieme“ (1K 15, 32). Je veľa mi nebezpečné a nerozumné konať ako oko veľa, čo by pred nami zatvorilo brány večného života. Ak veríme v Kristovo vzkriesenie, potom má pre nás zmysel žiť len pod a príkladu a prikázania lásky k Bohu a k blížnemu.

„...na tretí deň vstal z mŕtvych...“ Nad týmito slovami Kréda sme dnes spoločne uvažovali. Sme blahoslavení, pretože môžeme veriť vo vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Sme blahoslavení, lebo nám táto viera dáva silu k láske a k nádeji. „Vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo v našom Pánovi Ježišovi Kristovi! (1K 15, 57).

Amen

Modlitba

z knihy modlitieb „**Ke chýbajú slová**“

Kriste, Ty si ve kono ný VÍ az. Viem to ve mi dobre. Radujem sa z toho so všetkými ostatnými kres anmi. Oslavujem a spolu s anjelmi a nebeskými zástupmi. Premohol si smr , a tak nad ou zví azil. Ty si naozaj mocný VÍ az, ale ja vo svojom živote tak asto prehrávam. Prehrávam zápas s hriechom, sebestvom, vlastnou pohodlnos ou. Ob as prehrávam aj boj o zachovanie viery v Teba. Vyznávam, že potrebujem Tvoje ve kono né ví azstvo. Potrebujem Teba, aby si Ty sám svojou mocou kriesil všetko, o je

vo mne m tve. Vzkries, pokorne prosím, všetku stratenú vieru, lásku i nádej. Vzkries moju ochotu k službe blížnym. Vzkries moju silu k boju s hriechom. Bez Tvojej pomoci to nedokážem. Som len slabý lovek. Zví az nad mojou malovernos ou, aby ve kono né oslavné piesne neboli pre m a iba frázami, ale aj nie ím, o reálne vo svojom živote prežívam. Daj, nech sa ve kono né ví azstvo znova zopakuje aj v mojej duši.

Na Tvoju slávu.

Evanjelické kolegiálne gymnázium

v školskom roku 2012/2013

otvára

pre absolventov **deviateho** ro níka základných škôl

štvorro né štúdium.

štvorro ný študijný program je zameraný na anglický jazyk (anglí tínu u ia skúsení u itelia a anglický, resp. americký lektor, pri om žiaci majú možnos získa Diplom City & Guilds)

pre absolventov **piateho** ro níka základných škôl

osemro né štúdium.

osemro ný študijný program je zameraný na nemecký jazyk (nem inu u ia skúsení u itelia a nemecký lektor, pri om žiaci majú možnos získa Deutsches Sprachdiplom I. a II. stup a)

- absolventi Evanjelického kolegiálneho gymnázia získavajú vedomosti zo všetkých všeobecnovzdelávacích predmetov na takej úrovni, aby mohli študova na akejko vek vysokej škole
- celé štúdium sa nesie v ekumenickom kres anskom duchu
- žiaci majú možnos cestova do zahrani ia v rámci rôznych medzinárodných projektov, zú astni sa exkurzií a jazykových táborov
- v mimovyu ovacom ase môžu pracova v krúžkoch, pripravova sa na predmetové olympiády a sú aže, prispieva do školského asopisu, hra a spieva v školskej hudobnej skupine a podie a sa na príprave slávnostných akademií
- škola sídli v historickej budove v centre mesta, žiaci v nej majú k dispozícii triedy vybavené modernými informa no-komunika nými technológiami, odborné u ebne, knižnicu so slovenskou a cudzojazy nou literatúrou, telocvi u a školskú jedále .

viac informácií na

www.esspo.sk skola@esspo.sk 051/7721 401 0918 828 221

Výro ný zborový konvent

V 1. pôstnu nede u, d a 26. 2. 2012, sa v rámci služieb Božích konal výro ný zborový konvent. Viedol ho predsedajúci zborový farár Ondrej Ko a zborový dozorca Milan Dreve ák, ktorí na úvod privítali prítomných lenov CZ.

V biblickom úvode na text Mt 25, 21 hovoril brat farár o vernosti. Pán Boh je verný nám hriешnym a neverným u om. Ako je to s našou vernos ou vo i Nemu? Ako my nakladáme s darmi, ktoré sme dostali od Pána Boha?

Pri podrobnejšom študovaní k azskej správy zistíme, že nám klesá ú as na službách Božích, stredoškóiaci nemajú záujem o vyu ovanie náboženstva, z 24 sobášov uzavretých v roku 2011 bolo iba 5 sobášov isto evanjelických, klesá záujem o službu v CZ. Po vo bách funkcionárov CZ na výro nom zborovom konvente neboli v dvoch filiálkach pre nezájum o túto funkciu zvolení kurátori (Rokycany a Petrovany).

Všetky správy predkladané na výro nom zborovom konvente boli uverejnené v zborovom asopise Patmos 1/2012 týžde pred konaním konventu, preto neboli na konvente ítané. Správy boli prerokované aj na zasadnutí zborového presbyterstva d a 10.2.2012 a zborovým presbyterstvom odporu ené na schválenie konventu. K žiadnej z uvedených správ neboli na konvente pripomienky, námietky ani otázky. Každá zo správ bola konventuálnymi osobitne a jednomyse ne schválená.

Na konvente sa zú astnilo 270 lenov CZ, v priebehu konventu odišlo 42 lenov (posledného hlasovania sa zú astnilo 228 lenov).

Uskuto nili sa vo by funkcionárov CZ. 6-ro né funk né obdobie skon ilo námestnému dozorcovi, 12 kurátorom a 20 presbyterom. Brat farár Ko navrhol v mene predsedníctva zboru, aby v alšom funk nom období bolo zborové presbyterstvo 35- lenné, v ítane lenov predsedníctva CZ. Tento návrh bol jednomyse ne schválený.

V tajných vo bách boli na alšie 6-ro né funk né obdobie zvolení títo bratia a sestry:

Za námestného zborového dozorca CZ: Miroslav urlík.

Za kurátorov vo filiálkach CZ: Darina Baranová - Podhradík, Stanislav opák - Janov, Vladimír Gáll - Kojatice, Milan Ivanko - M. Šariš, Juraj Lenhardt - Haniska, Igor Matis - Žipov, Ján Partila - V.Šariš, Alena Petrenková - Žup any, Ondrej Šimo ko - Bzenov, Dušan Mižišin - V. Šebastová.

Za presbyterov CZ: Marek Ba o, Anna Bakalárová, Viktor op, Marián Damankoš, Vladimír Ferenc, Jaroslav Ferjo, Juraj Gáll, Peter Gáll, Marek Ilenin, Miroslav I ko, Vladimír Janotka, Kvetoslava Klimková, Slavomír Kušnír, Mária Kysacká, Miroslav Macej, Dušan Majerník, Peter Michal ík, Emília Ondíková.

Bratovi dozorcovi Milanovi Dreve ákovi a bratovi kurátorovi z fílie Gregorovce Slavomírovi Ver imákovi 6-ro né funk né obdobie pokračuje, vo filiálkach Rokycany a Petrovany nie sú obsadené funkcie kurátorov.

Na záver konventu brat farár Ondrej Ko aj brat dozorca Milan Dreve ák po akovali konventuálom za ú as na konvente, ako aj všetkým funkcionárom a lenom CZ, ktorí akoko vek poslúžili v zbore v uplynulom roku, za všetky milodary, ofery a príspevky, bez ktorých by náš zbor nemohol vykona po stránke hospodárskej, ale aj duchovnej to, o vykonal.

*Vladimír Ferenc,
presbyter CZ*

V Prešove sa konal konvent ŠZS, na ktorom sa volili noví presbyteri, delegáti na dištriktuálny konvent a tiež konsenior pre hospodárske záležitosti. Zvolený bol brat farár z Hanušoviec Martin Škarupa. Volil sa aj zástupca seniorálneho dozorca a EŠŠ Marián Damankoš.

Všetkým zvoleným prajem zmocnenie Duchom Svätým, aby Pán Cirkvi požehnával aj ich službu. akujem všetkým delegátom za náš cirkevný zbor - z 10 nás bolo na konvente šes .

Nové tváre presbyterstva

Predstavujeme Vám novozvolených členov presbyterstva, ktorí sa jeho členmi stali po prvýkrát. Sú to: Marek Bašo, Anna Bakalárová, Marek Ilenin, Miroslav Ičko, Slavomír Kušnír, Dušan Mižišín (s ktorým sa nám nepodarilo spojiť na rozhovor). Prajeme im veľa Božej múdrosti pri dôležitých rozhodnutiach, aby boli pevnou oporou a veľa pomocou pre našich zborových farárov. Na predstavenie a zoznámenie sme sa ich opýtali nasledujúce otázky:

o pre Vás znamená poslanstvo Vekej noci?

Marek Bašo

Pre mňa je poslanstvo Vekej noci dosť dôležité, pretože keby Pán Ježiš nebol zomrel za naše (moje) hriechy a nevstal z mŕtvych, tak môj život by tu na zemi nemal žiadny zmysel. Dúfam, že tú milosť a možnosť mať veľa nového života s Ním zažije každý a na Jeho volanie odpovie: „Áno.“ Tak bude môcť zažívať veci, ktoré má pre nás prichystané.

Anna Bakalárová

V podstate poslanstvo Vekej noci je to najdôležitejšie poslanstvo pre ľudstvo, takže je to najdôležitejšie poslanstvo aj pre mňa. Vďaka Kristovej obeti a víťazstvu máme aj my prístup k osobnému vzájomnému s naším nebeským Otcom, k skutočnej slobode, skutočnému životu. „Ale keď prišla plnosť času, poslal Boh Syna svojho, narodeného zo ženy, narodeného pod zákonom, aby vykúpil tých, ktorí sú pod zákonom, aby sme prijali synovstvo. A keď že ste synovia, poslal nám Boh do srdca Ducha svojho Syna, volajúceho: Abba! Otče! Takže už nie si sluha, ale syn. (Galatským 4,4-7). Chválim Pána, že mi dal moc toto poslanstvo spoznať a prijať ho. Mení život ☺

Marek Ilenin

Nádej vo vzkriesenie, nádej v to, že aj keď Ježišovo vnútro kričalo: „Otče, prečo si ma opustil?“ malo to svoj význam a Boh Otec bol nad vecou. Poslanstvo Vekej noci pre mňa znamená príklad obeti a poslušnosti Pána Ježiša kráčať proti prúdu a samozrejme je to obrovský dôkaz lásky Boha Otca v tom, ako pozeral na utrpenie svojho Syna, aby som mohol byť voľne vyslobodený z moci hriechu.

Miro Ičko

Veľká Noc pre mňa znamená každoročné si pripomenutie toho, čo pre nás vykonal Boh skrze obe Pána Ježiša Krista. Mali by sme si však uvedomiť, že toto poslanstvo by nemalo byť aktuálne len raz v roku.

Slavomír Kušnír

Veľká Noc je pre mňa asom, keď si môžem znova uvedomiť cenu Božej milosti, keď jediný spravodlivý - Ježiš Kristus - trpel a zomrel kvôli nám.

Zomrel na kríži, aby my sme mohli žiť. Trpel za naše hriechy. Zároveň je pre mňa asom radosti, keď Ježiš porazil smrť a tým dokázal, že diabol nad ním nemá absolútne žiadnu moc.

Peter Gáll

Vždy, keď vidím kríž a mám chvíľku na zamyslenie, vnímam 3 veci: Aj ja som Ho tam pribíjal; Aj napriek tomu sa Mu oplátilo za mňa a zomiera; „Ešte dnes budeš so mnou v raji“.

V akej oblasti služby vidíte svoje pôsobenie v tomto zbore?

Marek Bašo

Svoje pôsobenie v tomto zbore vidím v práci s deťmi na detskej besiedke a rodinných spoločenských, sekulárnych misijných stretnutiach a Pán Ježiš vie, kde ešte (nechávam to na Neho).

Anna Bakalárová

Posledných 7 rokov vnímam Božie povolanie pre prácu s mládežou. Tento školský rok je to konkrétne mládež vysokoškolská a pracujúca. Taktiež sa osobne venujem niekedy mladším dievčatám, s ktorými sa pravidelne stretávame, aby sme spolu študovali Božie slovo a modlili sa.

Marek Ilenin

Budem sa snažiť prepojiť fungovanie zboru a jeho cieľov s neziskovou organizáciou Relevant n.o., podporovať prácu s mládežou a diakonickú prácu. Ak bude možnosť, chcel by som pomôcť s hosťovaním dobrovoľníkov zo zahraničia v našom zbore. A keďže mi Pán Boh daroval lásku k modlitbe, tak ju chcem aj naďalej smerovať v prospech nášho zboru a ľudí, ktorí ho tvoria.

Miro Ičko

Som otvorený pôsobeniu v rôznych oblastiach služby v našom CZ, či besiedka, rodinné spoločenské alebo sekulárne misijné stretnutia a budem sa snažiť stáť tam, kde sa bude kázať Slovo Božie.

Slavomír Kušnír

Venoval som sa pár rokov dorastu a vysokoškolskej mládeži, takže tieto služby sú mi zo všetkého najbližšie a túto prácu budem ako presbyter maximálne podporovať. Momentálne s manželkou chceme byť nápomocní v službách týkajúcich sa mladých rodín.

Peter Gáll

Všade, kde ma Pán Boh postaví alebo posadí (prípadne položí naležato). Ale už slúžim nieko ko rokov pri práci s deťmi. Vyzývam aj ostatných k tomu, aby použili všetko, čo im Pán Boh dal k službe, tým, čo to potrebujú. (Nech to nehynie.)

Akú máš víziu o našom zbere do budúcnosti? Čo by si chcel zmeniť a čo podporiť?

Marek Bača

Moja vízia sú modlitby mužov a žien za zbor, v ktorom žijeme.

Anna Bakalárová

Mohla by som vymenovať viac konkrétnych vízií, čo sa týka služby, spolupráce medzi generáciami, atď. Ale keďže mám odpovedať stručne ☺, tak asi všetky sa dajú zhrnúť do takej jednej hlavnej (možno trochu utopistickej) vízie - aby sme všetci v našom zbere mohli: „Milovať Boha z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily a svojho bližného ako seba samého.“ (Mk 12,30-31). Na tom sa zakladá všetko ostatné.

Marek Ilenin

Pod víziou si predstavujem túto túžbu, ktorú som nedávno čítal na stránke nemenovaného evanjelického zboru: „Aby sme boli spoločnosťou, ktorého hlavným poslaním je šíriť evanjelium – poslanstvo o živom Pánovi Ježišovi Kristovi – slovom aj prakticky. Aby bola pre nás Božia láska dôvodom a najsilnejšou motiváciou, aby sme touto láskou žili medzi sebou a v nej prijímali aj ostatných bez rozdielu. Aby bol medzi nami každý vítaný. Aby sme túžili rásť v živej viere a poznávaní Boha, ktorý je cesta, pravda a život a aby ten najväčší dar – spasenie a večný život – našli medzi nami mnohí.“ Čo by som chcel zmeniť alebo podporiť, je ešte priskoro hodnotiť, ale hlavne si uvedomujem, že o tom musí spoločnosť rozhodnúť celý zbor a potom o to spoločne bojovať. No čo ma niekedy zaskočí už teraz, je to, ako sa môže lovek vo veľkom zbere stratiť bez toho, aby si to niekto všimol. Ak by sme vedeli zmeniť anonymitu veľkého zboru, to by bol pre mňa zážrak.

Miroslav Iko

Veľmi mi by som bolo vďaka, keby sa podarilo v našom zbere dosiahnuť väčšiu spoluprácu navzájom. Viem, že je veľa práce na Pánovej vinici a mali by sme sa všetci snažiť priložiť ruku k dielu. Každý z nás bez ohľadu na funkciu je údom Kristovým, potrebným na to, aby naša cirkev rástla. Preto by som bol rád, keby sa aj zvýšila informovanosť o prebiehajúcich akciách v našom zbere. Myslím, že pre budovanie spoločnosti je najdôležitejšie, aby sme sa hlavne poznali, a preto budem podporovať každú zborovú akciu, kde sa káže evanjelium Kristovo.

Slavomír Kušnír

Momentálne svet valcuje nie ekonomická kríza, ale kríza morálky a mamonárstva a Božie Slovo je jedinou cestou, ako sa z nej lovek môže dostať. Mám víziu, že na Služby Božie sa nevojdu všetci ľudia do kostola, lebo hľadajú po Božom Slove im nedávajú nede u len tak presedieť doma. Mám víziu, že tak ako kedysi z potreby ľudí vznikli filiálky po okolitých obciach, vznikne také niečo napríklad aj na Slovensku.

Peter Gáll

Viem, že Boh má svoj pohľad na naše plány, a myslím si, že práve On nás môže (alebo skôr musí) inšpirovať, aby neboli scestné. Môj plán za iná tu: Hľadajte inšpiráciu u Neho. Od toho závisí, čo zmeníme a čo podporíme. Každopádne, chystám sa dávať skúmané otázky. Alebo sa to nehodí?

Všetkým zvoleným presbyterom prajeme pokojné veľkonočné sviatky strávené v tichu pri piatkovom kríži a v radosť pri nedeľajšom otvorenom hrobe. Veríme, že každého z nich si Pán použije v práci pre náš cirkevný zbor a že sa všetky ich túžby a vízie splnia. Nám ostatným lenom neostáva nič iné, len prosíme o múdrosť a požehnanie pre našich zborových farárov a presbyterstvo, aby mali chuť nám slúžiť, aby sme sa my ako členovia nášho zboru mali kde „nabiť“, a tak mohli svietiť a svedčiť všade tam, kde pôsobíme.

Zuzana Martausová

Dorast

H adajú sa hrdinovia/hrdinky! Samozrejme, že ich stovky poznáme z televízie, komiksov, rôznych príbehov. Ale tu sa h adajú naozajstní ak ní hrdinovia z reálneho sveta, kde žijeme. Ako to? No kto by povedal, že aj v Biblii sa nachádzajú zaujímavé príbehy o hrdinoch? Tak ako si môžeme pre íta v 11. kapitole listu Židom, o ve a svedkoch - hrdinov viery, tak toto je momentálne pre nás na „dorastoch“ inšpiráciou. Noe, Abrahám alebo Daniel. U íme sa o ich životoch a skutkoch viery, ktoré dokázali s pomocou Boha, a tak mohli zažíva neuveriteľné veci a kona skvelé skutky. Teraz sa už nieko ko týžd ov pozeráme na život biblického Daniela a poznávame muža, ktorý nerobí vo svojom živote kompromisy a v jeho hodnotách je Boh a Božie zákony vždy nadradené tým svetským. Práve aj takými u mi sa chceme stáva aj my. Mladými u mi, pre ktorých Božie slovo nie je iba oby ajnou knihou, ale skuto ným návodom pre ten najlepší život aký môžeme ži . V Biblii je ešte mnoho hrdinov, ktorí nám všetkým môžu by

príkladom.

Na každom doraste sa spoľo ne zabávame a rozvíjame svoje športové, kreatívne a spoľo enské schopnosti pri hrách a rôznych fajn aktivitách, no dôležité je, že aj študujeme a u íme sa o tom, ako by hrdinami viery. Ako zaži uskuto nenie Božieho plánu miesto tých našich plánov. Spoľo ne aj spievame a chválime nášho Boha. Stretávame sa každý piatok o piatej na evanjelickej fare v Prešove.

Týmto chceme pozva každého, kto sa cíti by „doras ákom“, aby neváhal a zapojil sa do nášho spoľo enstva a prijal výzvu h ada Božie zámery, zákutia a pravdy o tom, ako sa sta ak ným hrdinom viery. Na našom najbližšom doraste, ktorý bude už 13. apríla, budeme ešte pokračova v pozorovaní života Daniela. Preto si to nenechajte ujs a o 17:00 sa zastavte na našej fare vo ve kej zborovej sieni. Tešíme sa na vás!

Danica Kudlová

Stredoškolská mládež

Každú sobotu, pár minút po 17:00 hodine po u z ve kej zborovej miestnosti na Svätoplukovej 11, piese „Everybody has a body“, v preklade – Každý má telo. To preto, že už od októbra preberáme na mládeži sériu s názvom udské telo. Mozog, ruky, obli ky, krk, svaly, palec, hormóny, nos, vlasy a iné. Tak aj takto sa nazývajú posledné mesiace naše témy. Napríklad, ke sme sa chceli nau i nie o o Božej sile, mali sme tému Svaly. O múdrosti to bola téma Mozog a Ruky boli témou, ktorá nás upriamila na službu druhým. Aj takýmto zaujímavým spôsobom môžu mladí u dia spoznáva Božie slovo, ktoré je živé a mocné a môžu v om objavova biblické princípy, ktoré ke aplikujeme, tak naozaj prinášajú ovocie. Navyše tu spoznávame Božieho Syna, nášho Priate a a Spasite a, nielen po as tém, ale tiež aj po skon ení programu, ke sa rozp chneme k stolom s ob erstvením a za neme sa rozpráva a pýta , kto o prežil, ke spoľo navzájom zdie ame radosti aj ažkosti. Je naozaj skvelé podeli sa so svojím životom s ostatnými. asto aj takým spôsobom si vieme poradi so životnými skúškami, samozrejme za pomoci Krista. Bez Neho by to nemalo zmysel a ani to správne riešenie. Lebo On je Cesta, Pravda a Život. Možno, ste to už ve akrát po uli, ale je to naozaj tak. Oplatí sa prís .

Preto sa obraciame aj na vás, milí stredoškooláci, a úprimne v láske vás pozývame na najbližšiu mládež, ktorá bude o skvelej asti nášho tela, o **Pupku už 14. apríla**. aká nás ešte zopár tém zo série udské telo. A prosíme tiež o modlitby, aby naše spoľo enstvo rástlo

do výšky, do vnútra ale aj vonku, pre druhých. Je tu prosto Ježiš, ktorý prešiel celý vesmír práve kvôli tebe a sme presvedčení, že sa Ho oplatiť spozná. Celý svet si práve v týchto dňoch pripomína práve Ježišovu obeť a Jeho večné víťazstvo nad smrťou. Práve Ježišov život sa nám, mladým stredoškólakom, stáva príkladom, a preto chceme po ňu ísť a urobiť, čo všetko hovorí Božie slovo o našom Spasiteľovi. Veríme, že aj pre stredoškólakov v dvadsiatom prvom

storočí môže byť Božie slovo hlavným pomocníkom vo všetkých skúškach a rozhodnutiach. Ak chcete aj vy vedieť, aké plány a zámery má Boh s vaším životom, určite **príďte aj na stredoškolskú mládež** a spolu s nami vytvorte spoločnosť, ktorá túži chváliť Ježiša nielen slovami, ale aj svojimi životmi.

Marianna Olejárová

Hniezdo – viac ako len miesto na bývanie

O práci v Hniezde môžete v časopise Patmos čítať už pomerne dlho, no tentokrát by sme vám v úvode, na nasledujúcom vyjadrení radi priblížili to, čím sa pri práci v Hniezde stretávame, čo majú dievčatá v Hniezde za sebou a čím sú konfrontované:

„Od malička som bola v detskom domove, lebo moji rodičia ma nechceli. Ale ja som rada, že som sa mohla ísť naučiť v detskom domove. Naučila som sa slušne správať a chápať ľudí. Chodila som na osobitnú školu do 9. ročníka a potom som zašla chodiť na odborné učilište internátne, kde som sa vyučila v mojom odbore. Mala som ťažké, ale aj dobré chvíľky. Po skončení školy a odchode z detského domova som spoznala perfektných ľudí, s ktorými som teraz. Veľmi mi pomohli a som im rada, že ma chápajú a berú ma takú, aká som. Som šťastná, že som v „Hniezde“. Veľmi rada by som pracovala, ale podaktorí ľudia nás odsudzujú lebo sme Rómovia. Ale nie každý Róm je taký istý. Ja som Rómka, ale chcem mať prácu a pracovať. Tiež veľmi chcem, aby ma ľudia neodsudzovali z dôvodu farby mojej pleti, veľmi ja som taký istý lovek, ako každý iný.“

A teraz aspoň krátko o tom, čo sa v Hniezde za posledné mesiace udialo, čo sa zmenilo. Do nášho tímu, ktorý pomáha dievčatám s podobným osudom, sa pridala aj Mgr. Eva Orbová, ktorá je od 1.11.2011 zamestnaná ako sociálna pracovníčka na plný úväzok, a to v rámci schváleného projektu z Nadácie SPP, grantového programu OPORA 2011 pre MVO. Sme veľmi radi Pánu Bohu, že máme túto pracovníčku, že nám pomohol a podaný projekt na nadáciu SPP bol schválený. Veríme, že aj skrze túto skutkovú nositeľku sa bude organizácia Relevant naďalej rozvíjať a už teraz môžeme konštatovať, že príchodom novej sily to ide lepšie aj v Hniezde. V Evkinej náplni práce je aj pomoc dievčatám pri vybavovaní rôznych vecí na úradoch, vedenie pracovnej terapie, biblickej skupinky, učenie dievčat zvládať rôzne situácie, s ktorými sa v živote stretávajú, prípadne stretnúť.

Jednou z vecí, prostredníctvom ktorej sa dievčatám snažíme pomôcť, bol aj cyklus seminárov, ktoré sme organizovali s pomocou Nadácie pre deti Slovenska, v rámci programu Škola rodinných financií. S ich finančnou pomocou sme najali lektorku, ktorá k nám chodievala jedenkrát do týždňa a venovala sa individuálne dievčatám. Hlavným zámerom tohto projektu s názvom „Nežij len pre dnešok“ bolo

vzdelávanie v oblasti hospodárenia s peniazmi, ako v nich mať prehľad a poriadok a v konečnom dôsledku aj ako ich získať. Taktiež sa učili ako a čo je potrebné pre získanie a zvýšenie šancí zamestnania. Takéto školenie a jemu podobné sa ukázalo ako veľmi potrebné, keďže ide o naplnenie jedného z cieľov Hniezda: nájsť si prácu, rozumne hospodáriť s financiami, sporiť a postupom času sa osamostatniť a zaradiť do bežného každodenného života. Sme veľmi radi, že za možnosť tento projekt realizovať a jeho obsah hodnotíme ako veľmi prospešný pre naše dievčatá. Zároveň sa ukázalo, že aj dlhšie trvanie, ktorého pokračovanie by nebolo na škodu v zmysle naplnenia cieľov projektu.

V závere vám chceme poďakovať za to, že na nás myslíte, modlite sa za nás a taktiež nás podporujete rôznymi spôsobmi. Ak by ste sa chceli zapojiť do tejto práce a podporiť ju, budeme vám veľmi radi.

Spôsobov je viacero:

- **2%**, ktoré môžete venovať do konca apríla neziskovej organizácii Relevant, n.o. Finančné získané z 2% nám veľmi pomôžu v ďalšej pomoci, preto budeme radi, ak sa rozhodnete podporiť nás, prípadne oslovíte ďalších ľudí vo svojom okolí.

- **modlitba** je tiež podporou na nezaplatenie, keďže veríme, že modlitba má zmysel a Pán Boh môže zmeniť veci. Preto budeme radi, ak Hniezdo ostane vo vašich modlitbách.

- **príame darovanie financií** na túto prácu formou milodarov, desiatkov, príspevkom na účet. Číslo účtu je: 0503970447 / 0900 do poznámky prosím pripíšte „Hniezdo“.

- **iné** - ak by ste radi pomohli, ale iným spôsobom, môže ním byť aj darovanie surovín potrebných na varenie. Dievčatá sa potrebujú učiť variť a takáto forma by bola veľmi nápomocná. Ide napríklad o múku, zeleninu, cestoviny, zaváraniny, strukoviny, atď. Veríme, že akoukoľvek pomocou budete spoluúčasťou na tomto Božom diele, ktorým Hniezdo určite je.

- ak by ste mali nápad, ako by sme vám mohli prakticky pomôcť, budeme veľmi radi.

Niekedy aj samotná návšteva môže byť vzájomným povzbudením a ak sa rozhodnete pre túto možnosť, ste srdečne vítaní.

pracovníci Hniezda

Vysokoškolská mládež

Ako jeden z najdôležitejších cieľov vysokoškolskej a pracujúcej mládeže sme stanovili budovanie spoločnosti ľudí, ktorí sa navzájom poznajú, vedia o sebe navzájom, o prežívajú a stoja za sebou na modlitbách, povzbudzujú a aj napomínajú. Keďže nám, ako spoločnosti, chýbali spoločné zážitky a čas strávený spolu aj mimo stretnutí mládeže v stredu, jedným z prvých krokov bola víkendovka, ktorá sa uskutočnila vo februári v Kukovej.

Téma víkendovky - QUO VADIS? (Kam ideš? – Ozeáš 14. kapitola) - bola rozdelená na dve časti: Kam ideš vo vzťahu s Bohom a Kam ideš vo vzťahu k spoločnosti (mládeži). V prvej časti sme premýšľali o tom, či naše kroky smerujú ku Kristu, aké máme motívy, prečo robíme to, čo robíme, či sme stále poháňaní Kristom samotným, alebo či sa naše cesty už trochu pokrivila a robíme veci už kvôli sebe, svojmu imidžu, svojmu biznisu, už len zo zvyku alebo strachu, alebo budujem svoju "službu", alebo chcem, aby ma chválili a na ma pozerali, alebo kvôli tomu, že sa to takto patrí a všetko pritom môže byť úplne "sväté", "zbožné", "teologicky správne". Takýto egocentrizmus je veľa mi jemnou pascou. Je úplne prirodzený – dáva zmysel (ľudsky hovoriac).

Pretože Božie plány sú iné ako tie naše, my Musíme veriť, zamerať svoj život na Jeho zámery, a nie tie naše. Musíme túžiť vidieť veci z Jeho pohľadu a nie nášho vlastného, prekrúteného, ľudského. Nikde nenájdeme, že by Boh žiadal od ľudí, aby si vysnívali, čo chcú robiť pre Neho. Žiaden z „hrdinov viery“ nevolal na Boha, aby mu pomáhal uskutočniť to, o čom sám sníval, že bude robiť pre Neho. Biblický model je ten, že sa podriadime Bohu a čakáme, kým nám Boh ukáže, čo On plánuje urobiť, alebo pozorujeme, čo Boh robí okolo nás a pridáme sa k Nemu. Robí veci Božím spôsobom je vždy to najlepšie.

V druhej časti sme cez workshop a diskusiu skúmali naše spoločnosti. V skupinách sme rozmýšľali o tom, aké charakteristiky by malo mať ideálne spoločnosti, aké charakteristiky, kladné aj záporné, má naše spoločnosti vysokoškolskej a pracujúcej mládeže a nakoniec o tom, aké konkrétne kroky môžeme vykonať na priblíženie sa k ideálu.

Bol to veľa mi plodný a aj zjednocovací čas, kedy sme sa navzájom viac spoznali, prežili spolu pár dní a kedy sa Pán veľa mi dokazoval aj vo vzájomnej otvorenosti voči sebe, dokázali sme vytvoriť veľa mi dobrú, rodinnú atmosféru.

Ján Čerenský, Anna Bakalárova a Vlado Gál

Vyjadrenia niektorých účastníkov víkendovky

Zhruba v januári som zažil svoju prvú víkendovku s prešovskou mládežou. Keďže som sa s viacerými z nich nepoznal veľa mi dobre, mal som pred týmto víkendom trochu rešpekt a obavy, aké to bude. No od momentu, keď sme dorazili do Kukovej, sa môj pohľad menil. Zatiaľ čo sme zaujímavým biblickým štúdiom, diskusiou. Program bol, myslím si, super, v sobotu sa mi páčila atmosféra, kde sme predkladali svoje návrhy, aj také ciele, zmeny, ktoré by sa aplikovali priamo do chodu vysokoškolskej mládeže. V našom programe nemohli chýbať individuálne, ale spoločné modlitby a chvály, a to všetko dopadlo super jedlo. Každý z nás sa zapájal do nejakej inosti, do vzájomnej pomoci. Nedeľa bola charakteristická návštevou kostolíka a Služieb Božích. Aj napriek mrazivému počasiu a chladnejšej izbe, kde sa spalo, to bol dobrodružný a správne naplnený víkend. Odniesol som si v mojom srdci a myslím dôležitú vec a pocit dlho hrejúceho plamienku a spomienok z dobre využitého času stráveného s Bohom. Dlhú dobu ma ešte, pevne verím, bude povzbudzovať pre mňa a pamätáť všetkým: "Cesty Hospodinove sú priame a spravodlivé."

Michal Bažant

Aj keď som svoju prihlášku na víkendovku VŠ mládeže odložila takmer na poslednú chvíľu, rátala som s tým, že pôjdem a od ziatku som tento výlet vnímala ako ideálny priestor pre spoznanie a zblíženie sa s ľuďmi z mládeže, na ktorú rada prichádzam. Blízke a úprimné vzťahy považujem za dôležité a nevyhnutné pre dobré fungovanie spoločnosti, a preto som sa potešila, že sa nám ponúkla ďalšia možnosť ako tieto naše vzájomné vzťahy budovať.

Práve tak všetkým tým, ktorí s týmto nápadom prišli a všetko potrebné pripravili a zabezpečili. Pre mňa osobne bola táto víkendovka požehnaná. Teším sa zo spoločného prežitého času, naplneného rôznymi aktivitami a som vďačná aj za čas spoločného hodnotenia a hľadania formy a charakteru našich stredajších stretnutí. Už teraz, s odstupom krátkeho času, sa mi táto víkendovka občas pripomenie, keď na mládeži zaznie nie o z našich „víkendovkových“ spoločných predstáv.

Alenka Matijová

Aké vzácne je ma rodinu

Milé sestry a bratia,

dovo te mi podeli sa s vami nieko kými skúsenos ami zo života v rodine. Som 11 rokov ženatý a s mojou manželkou Ivkou máme 3 krásne deti. Dvoch chlapcov (Samko 10 r. a Danko 7 r.) a 9-mesa n ú dcérku Miriam. Pracujem ako starosta v obci Gregorovce. Možno niektorí viete, že aj v aka tomuto zamestnaníu prechádzam ne ahkých obdobiím svojho života. Spolu s celou rodinou sme nieko ko mesiacov prežívali prípravu na referendum o odvolaní starostu v našej obci. Po as tohto obdobia sme všetci – celá rodina- museli eli rôznym útokom zo strany poslancov a niektorých ob anov našej obce. Boli to útoky vo forme o ier ovania mojej osoby a aj práce cez rôzne letáky v obci, cez anonymy, cez jednostranne zamerané médiá z cie om ublíži a poškodi . Trpela tým celá rodina. Ale Boh ma povzbudzoval a podopieral práve aj cez moju rodinu. Boh aj cez toto utrpenie úžasne upevnil vz ahy v našej rodine. Vz ahy medzi mnou a manželkou a aj naše vz ahy k de om. *Zrazu som pochopil, aké vzácne je ma rodinu.* Mohol som zaži , ako Boh ku mne hovorí cez moju manželku, ke som sa nevedel rozhodnú v mnohých veciach. Videl som, ako ma Boh povzbudzuje cez modlitby mojich detí, ke sme sa modlili spolu alebo sa modlili aj samé. Zažil som ako nás Boh všetkých potešuje cez úsmev dcérky Mirky. V aka Bohu som mohol vníma aj potreby manželky a detí po povzbudení a potešení. Okrem mojej rodiny som vnímal podporu aj mnohých známych v našom zbore v Prešove, ktorí nás doslova niesli na

modlitbách. Vnímal som aj podporu a modlitby udí v Gregorovciach, hoci mnohí z nich nepatрили k našej cirkvi. No najvä šiu Božiu pomoc a povzbudenie som smel prijíma práve cez moju rodinu. Preto sa ve mi teším, ke vidím v našom cirkevnom zbore, i už v rodinnom spo lenstve, ale aj inde fungujúce rodiny. Rodiny, ktoré sa neboja ma detí. Rodiny, ktoré sú Božím nástrojom, cez ktorý sú povzbudzovaní jej lenovia. Teším sa, ke sa tieto rodiny stretnú a vedia sa navzájom povzbudi i poteši . Na druhej strane som smutný z toho, že v dnešnom modernom svete pribúda udí, ktorí chcú ži len ako „partner a partnerka“. Ježiš nám hovorí: *Preto opustí lovek otca i matku a pripojí sa k manželke, i budú jedno telo, takže už nie sú dve telá, ale jedno. o teda Boh spojil, lovek nerozlu uj!* (Mt 19:5-6)

Boh nám ustanovil dobrý spôsob pre spo lený život muža a ženy – manželstvo.

o teda povieme? Boh nevie, o je pre nás dobré? Alebo nás nemá rád, preto nám dáva zlé veci? Ak nechceme prija od Boha dobré veci, ako je manželstvo, potom Ho robíme klamárom, ke neveríme Jeho zas úbeniam. Chceme sa robi múdrejšími od Boha, ktorý má spo ítané všetky vlasy na našej hlave?

Milé sestry a bratia, nerobme to. Prijmeme dar manželstva ako dar od Otca, ktorý dokázal svoju lásku k nám na dreve kríža. A svoju nekone nú lásku i múdros nám dokazuje každý de , sta í ak otvoríme o i a nastavíme svoje uši.

Na záver sa s vami chcem podeli s milou skúsenos ou zo života našej rodiny. V kúpe ni máme nieko ko f ašti iek s kozmetikou. Jedna z nich je špeciálna, lebo ju používame s manželkou spo lene. Donedávna ma hnevalo, ke som na nej našiel nakrivo nasadený vrchnák skoro po každom použití mojou manželkou. Nevedel som to, ako technicky mysliaci chlap, vôbec pochopi , ako to moja manželka zakaždým dokáže. Nechápem to ani dnes, ale už ma to nehnevá, práve naopak. Poh ad na zle zaskrutkovaný vrchnák ma vždy poteší, pretože mi pripomína, že **mám vzácny dar – manželku i rodinu.**

Slavomír Ver imák
kurátor filie Gregorovce

Konferencia Modlitebného spolo enstva v Dudinciach

2.-4.marca sa v krásnom prostredí Dudiniec zišlo približne 140 ú astníkov konferencie Modlitebného spolo enstva (MOS), kde v programe okrem rokovania, schva ovania plánu a rozpo tu na aktuálny rok a správy o innosti spolo enstva za rok 2011 boli témy „Duchovné dary“ a „Túžba po oživení evanjelickej cirkvi cez pietizmus“.

Prvej téme sa v svojej prednáške venoval evanjelický farár Jozef Grexa, ktorý vydal k tejto problematike aj publikáciu „Duchovné dary v praxi“. M a osobne táto prednáška obohatila v mnohých smeroch, ke že brat farár v nej aplikoval biblické texty o duchovných daroch do praxe nášho každodenného osobného a cirkevného života. Zdôraz oval pritom hlavne posolstvo Pána Ježiša pre nás z Matúša 28,19: „Cho te teda a i te mi u eníkmi všetky národy...“, kde nás Pán Ježiš vyzýva k aktívnej službe zvestovania evanjelia- všade okolo nás. K tomu, aby sme to zvládli, nám však nesta í naša vlastná sila, musíme by zmoc ovaní Duchom

Svätým. A práve duchovné dary sú nám dané na to, aby sme nimi slúžili a nap ali aj toto poslanie. Duch Svätý nám ich daroval nielen pre náš rast ako jednotlivcov, ale aj pre rast nášho cirkevného zboru.

Okrem spomínaných prednášok sme sa mohli zú astni aj seminárov- „Spoznanie duchovného daru“ (brat farár Michal Hreško) a „Slúžime si modlitbou“ (tajomník spolo enstva Peter Dubec).

Záver konferencie bol na nede ných Službách Božích v novom evanjelickom chráme v Dudinciach, kde pôsobil aj zosnulý brat farár Radim Cinge , ktorý tu zanechal hlboké stopy v srdciach cirkevníkov, ktorí na neho stále s láskou spomínajú.

Som v a ná za tento požehnaný as strávený v spolo enstve bratov a sestier a verím, že aj táto, v poradí už 23. konferencia MOS, bude ma aj alšie pokračovania, ktoré isto poslúžia na alšie povzbudenie.

Rakúsko: Cirkevné budovy na predaj

Masový odchod z katolíckej cirkvi sa nezastavil. V roku 2011 z nej vystúpilo presne 58 603 Rakúšanov. To je druhá najvyššia hodnota od roku 1945. Viac lenov stratila cirkev už len v roku 2010, ke boli v Rakúsku zverejnené po etné prípady zneužívania. Ubúdanie lenov ale predstavuje aj finan né ažkosti. O to bolestnejšie sú výdavky na odškodné vo výške viac ako 7 miliónov eur, ktoré bolo doposia prisúdené 516 uznaným obetiam predovšetkým sexuálneho zneužívania v cirkevných zariadeniach.

Škandály so zneužívaním sú len jednou z prí in vlny odchádzania. alšou je nepriate ský postoj Ríma vo i reformám. Vysviacka k azstva pre ženatých mužov i pre ženy alebo sviatosti pre znova zosobášených rozvedených sú tabu, ktoré pápež Benedikt XVI. nezmení. (Je to radikálny odklon od jeho predchodcu – to dal jasne najavo aj po as svojej poslednej návštevy v Nemecku. Myslím, že Nemecko vytriezvelo...- poznámka redakcie).

Teraz však musia by prelomené aj iné tabu. Cirkev vo Viedni musí najskôr vážne pristúpi k predaju svojich cirkevných budov, pretože kardinál Christoph Schönborn naordinoval svojej arcidiecéze radikálne šetrenie finan ných prostriedkov. „Nemôžeme ni vylú i , ani žiadne zatváranie,“ hovorí vedúca pastora ného úradu Veronika Prüller-Jagenteufel. Otázka alšieho umiestnenia sa kladie v každej farnosti, ktorá sa nemôže preukáza minimálne 4000

lenmi. V samotnej robotníckej štvrti Viedne sp a túto minimálnu kvótu len 9 z 15 farností. Pred 20 rokmi bývalo v tejto oblasti ešte 80 000 katolíkov, teraz je to už len 60 000. V priemere žije v každej z 167 viedenských farností len 4006 katolíkov.

Náklady na chod jednotlivých farností môže v budúcnosti tvori päťina v danej farnosti nahospodáreného príjmu. Aj to je predpoklad arcibiskupa. Okrem toho sa už diecéza nebude podie a na výdajoch na údržbu kostolov. Svetským budovám, rovnako ako kostolom, ktoré pod a týchto kritérií nebudú môc by ponechané farnostiam, pridelí diecéza iné využitie, hlása predpoklad. „Zákaz rozmyš ania o týchto možnostiach neexistuje,“ zdôraz uje moderátor farnosti St. Anton. Aj ke hne nechce pomýš a na predaj alebo zmenu kostola na supermarket, tvrdí, že vo Viedni už nie je ni vylú ené.

Predstavitelia ob ianskej iniciatívy nasmerovanej proti cirkevným privilégiám majú konkrétne predstavy, pre ktoré už aj zbierali podpisy: prázdne kostoly by mali by pod a nich pretransformované na reštaura né zariadenia, diskotéky alebo nákupné centrá.

*Maruška Kožlejová,
Prevzaté z lánku: Manfred Maurer: Glaube +
Heimat*

Kníhkupectvo Patmos

Je za nami ďalší rok a za to, že môžeme pokračovať v tejto službe a šírení kvalitnej kresťanskej literatúry, akujeme vám všetkým, ktorí ste nás navštívili a zakúpili ste si u nás knihu i darček.

Veríme, že sa aj naďalej budeme vyvíjať a ponúkať vám nové tituly, ktoré vám pomôžu povzbudiť i usmerniť v duchovnej, výchovnej, medziľudskej oblasti alebo jednoducho potešia vašu dušu.

V tejto dobe o to viac ako inokedy potrebujeme na trhu z kvalitnejších zdrojov ako z tých, ktoré sa nám ponúkajú na každom kroku. Vyberajme si pre seba hodnotné informácie.

Príďte a pomôžeme vám nájsť pre vás to pravé. Ak by ste si chceli niečo objednať alebo sa len informovať, sme tu pre vás na telefónnom čísle 0907987663.

Vrecková Biblia

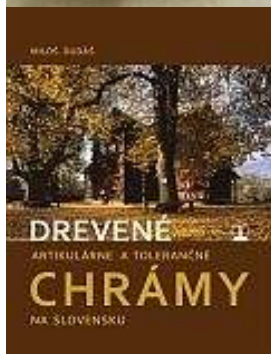
vo formáte 9,5 x 13,5 cm.

So všitým zipsom, tlač na tenkom papieri s oblými rožkami, v mäkkej väzbe, s raižbou na obale + BONUS záložka s lupou.

V dvoch farebných prevedeniach : zelená, oranžová

Vydavateľ :TRANOSCIUS 2012

Skvelý darček pre tých, ktorí potrebujú mať Bibliu so sebou kdekoľvek.

Drevené artikulórne a tolerančné chrámy na Slovensku

Unikátna publikácia, približuje najstaršie drevené evanjelické chrámy a hovorí o politických a náboženských okolnostiach ich vzniku. Spomína aj na zaniknuté drevené tolerančné chrámy.

Vydavateľ :TRANOSCIUS 2012

Vykúpená láska – Francine RIVERSOVÁ

Môže Božia láska zachrániť každého?

Príbeh o mužovi, ktorý počuje Božie volanie, a žene, ktorej sa po stretnutí s ním život začína uberať novou cestou...

Román je prerozpráváním biblického príbehu z knihy Ozeáš. Vykúpená láska je príbehom o Božej nepodmienečnej, vykupujúcej láske.

Od autorky edície Biblickí muži a ženy - Francine Riversovej

Vydavateľ : Kumran 2012

Nebo nie je výmysel – Todd Burpo

Nebo nie je výmysel nielen u dieťaťa, ale u nás dospelých. Boha a menej sa obáva smrti, ale navyše ukazuje, že do neba nejdeme, aby sme tam tisícky rokov vysedávali a spievali chválospevy. V nebi len za chvíľu žijeme tak, ako sme vždy mali žiť, nebyť prvého hriechu. A už váš posmrtný život uchvacuje, sužuje, alebo si ho jednoducho nedokážete predstaviť, táto kniha vám o tom prezradí.

Nebo nie je výmysel navždy zmení váš pohľad na svet, lebo už nikdy nebudete sa na svet i veriť o ľuďoch a srdcom dieťaťa.

Vydavateľ :Tatran

Jozef Juráš (1912 – 1975)

Evanjelický a. v. farár, publicista, stredoškolský profesor, tajomník SEM, prenasledovaný najprv fašistami, potom komunistickým režimom.

Jozef Juráš sa narodil 1. mája 1912 v Žiari v okrese Liptovský Mikuláš v chudobnej maloro níckej rodine. Pokrstil ho 12. mája 1912 v evanjelickom kostole v Smre anoch farár Vladimír Pavel obrda. Jurášov otec padol v 1. svetovej vojne, a tak tri malé deti vychovávala matka s pomocou príbuzných.

Do udovej školy chodil Juráš v Žiari v rokoch 1917 až 1925. Potom za al dochádza do Gymnázia Michala Miloslava Hodžu v Liptovskom Mikuláši. Do školy chodil pešo okolo 8 kilometrov denne. V rokoch 1933 až 1937 študoval teológiu v Bratislave a 25. júna 1937 bol ordinovaný za k aza. Ordinoval ho biskup Dr. Vladimír Pavel obrda za asistencie biskupa Dr. Samuela Štefana Osuského a profesora Dr. Jána Beblavého.

Dva roky potom študoval na univerzite v Erlangene (Nemecko), odkia musel roku 1938 ujs pred gestapom. Pri imatrikulácii totiž odoprel prisaha na Hitlera a zdravi jeho obraz vystretou rukou. Ako plav ík na nákladnej lodi sa po Dunaji doplavil až do Bratislavy.

Od 1. októbra 1938 do 26. novembra 1942 bol seniorálnym kaplánom v Liptovskej Porúbke u seniora udovíta Šenšela. Neskôr sa oženil s jeho dcérou Darinou a v ažkých podmienkach neustáleho prenasledovania spolu vychovali tri deti: syna Jána a dcéry Ivicu a Danicu.

V rokoch 1940 až 1951 Jozef Juráš s prestávkami pôsobil ako redaktor *Evanjelického posla spod Tatier* v Liptovskom Mikuláši. Od 27. novembra 1942 bol v Bratislave tajomníkom SEM (Združenie evanjelickej mládeže) a spirituálom na bohosloveckej fakulte. V roku 1944 ušiel pred gestapom na Liptov a zapojil sa do príprav Slovenského národného povstania. Bol lenom revolu ného Okresného národného výboru v Liptovskom Hrádku, kde pracoval ako osvetový referent, tlmo ník, organizátor, vydavate letákov a spolupracovník Slovenskej národnej rady v Banskej Bystrici.

Hne po prechode frontu za al 2. mája 1945 pôsobi na gymnázium v Liptovskom Mikuláši ako profesor náboženstva a spevu, kde zotrval až do konca roku 1946.

Od 1. januára 1947 pôsobil Jozef Juráš ako dištriktuálny farár pri biskupskom úrade v Liptovskom Mikuláši u biskupa Vladimíra Pavla

obrdu, kde k spokojnosti cirkevníkov zotrval šes rokov. V tom ase tu boli postavené sochy Juraja Tranovského a Michala Miloslava Hodžu, zaviedlo sa elektrické zvonenie a ozvu enie kostola.

V roku 1947 bol na pozvanie Národnej luteránskej rady na polro nom študijnom pobyte v USA. To sa mu zrejme stalo osudným. V roku 1953 ho od februára do septembra väznili na Krajskej správe ŠtB v Bratislave, pri om ho kruto vyšetrovali, aby od neho získali priznanie o špionážnom spojení s USA a o vlastizrade, o sa im však nepodarilo. Od septembra 1953 do konca júna 1954 bol práceneschopný – musel sa lie í z následkov vyšetrovania. Žil v Liptovskom Mikuláši bez platu aj bez nemocenských príspevkov.

V júli 1954 sa stal námestným farárom evanjelického a. v. cirkevného zboru v iernej Lehote a od januára 1959 pôsobil ako námestný farár v Bátovciach. Tu ho 1. februára 1962 ŠtB opä zaistila a do 30. septembra 1962 ho držali vo vyšetrovacej väzbe v Košiciach a v Prahe. Ke že zostal verný svojmu presved eniu, odsúdili ho ako protištátny živel za vlastizrada na 13 rokov väzenia. Sedel od 1. októbra 1962 do 4. mája 1968 vo väznici vo Valdiciach, kde s ostatnými väz ami vyrábala jabloneckú bižutériu.

Vo svojich spomienkach z toho obdobia takto uvažuje:

„Proti omu som vlastne bol?

1. Proti kultu osobnosti, ktorý sa staval ešte aj nad kult Boží.

2. Proti strnulému dogmatizmu, ktorý brzdil akúko vek iniciatívu.

3. Proti porušovaniu zákonnosti, ktorá postihovala nejedného z mojich cirkevníkov.

4. Proti pseudovede, ktorá vo svojom chvastaní rozkazovala aj 'vetru, dešti...'

5. Proti násilníckym metódam niektorých inite ov, ktoré páchali v mene režimu.”

Po amnestii prezidenta Ludvíka Svobodu ho 4. mája 1968 prepustili, no až do jesene sa musel lie í z následkov väznenia v nemocnici v Bratislave.

15. septembra 1968 Jozef Juráš nastúpil ako námestný farár do cirkevného zboru a. v.

v Bratislave-Petržalke. Tento zbor v tom ase

prakticky neexistoval. V priebehu niekoľkých mesiacov ho však Juráš dokázal spôsobom práce oživiť organizačne i duchovne: „Keď nejdú ovce za pastierom, musí pastier za ovcami.“ Každý deň zaklopal i zazvonil v niekoľkých rodinných domoch (Petržalka bola vtedy „dedina“) a hovoril adal evanjelikov.

oskoro bol petržalský zborový dom (Dom pionierov navrátený cirkvi) plný cirkevníkov a naplnený sa rozbiehal zborový život (krsty, konfirmácie, sobášy aj pohreby). Pritom sa opieral najmä o fíliu Rusovce, ktorá sa nachádzala v lepšej hmotnej situácii ako Petržalka. Vo výročnej správe napísal: „Keďže sa nemáme v Petržalke kde schádzať, plne som sa doteraz venoval fílii Rusovce, kde máme slušný kostolík. Len veža je od vojnovej bomby porušená (zvoniť sa smie len na jednom zvone) a taktiež poškodený organ je rozobratý. Kostol je bez elektrického osvetlenia...“ Jozef Juráš sa priinil nielen o opravu kostola, ale aj o obnovenie duchovného života v petržalskom zbore a v rusovskej fílii. Vo svojej misijnej práci sa sústredil predovšetkým na prácu s mládežou a pomoc starším členom zboru.

V rozkvetení práce na poli cirkvi ho však represálie

postihli tretí raz: 1. júla 1972 mu bol od atý štátny súhlas na pôsobenie v úrade petržalského farára a násilne ho penzionovali. Napísal: „V prvej polovici 1972 mi povedali štátne i cirkevné vrchnosti, že je politicky neúnosné, aby som alej v cirkvi pracoval ako duchovný pastier. Že mi vezmú súhlas, ak nepodám žiadosť bu do dôchodku, alebo o rozviazanie pracovného pomeru s cirkvou. A ak mi budú musieť od a súhlas, zlikvidujú aj zbor v Petržalke, ktorý som v rokoch 1968 – 1972 obnovil po jeho prvom zlikvidovaní v rokoch 1956 až 1959.“ Z cirkevných služieb teda musel odísť.

Zamestnal sa v Polygrafických závodoch v Bratislave ako korektor. Jeho poslednou prácou bola korektúra prekladu Biblie do sloveniny. Následky väzenia sa opäť prejavili. Postihla ho rakovina kostnej drene, a tak posledný rok života prežil zväšša v nemocnici. Zomrel v Štátnej nemocnici v Bratislave 17. augusta 1975.

Posledná rozlúčka s Jozefom Jurášom sa konala v kaplnke pri Kozej bráne v Bratislave 20. augusta 1975. Pochovaný je na cintoríne v Liptovskej Porúbke.

PERLI KY ZO ŽIVOTA

(Citáty z dokumentov sú uverejnené v pôvodnom znení aj s chybami)

Vyšetrovací väzba 1953

Tri pohľadnice na mučenie

Pohľad číslo 1:

Jozef Juráš:

„Keď som znovu odmietol podpísať pripravený protokol, dostal som päť do tváre; od steny som pravda, utrpel druhý úder. Pokračovali, kým som nepadol na dlážku v bezvedomí po údere pažbou pištole. Prebral som sa, keď som pocítil prudké bolesti v nohách a na hlave. Ležal som na zemi, zacítil som, akoby niekto sedel na mne, takže som sa nemohol pohnúť. Bolesť po úderoch do nôh boli také silné, že som znovu stratil vedomie... Nohy boleli, opuchnuté hrali všetkými možnými farbami.“

„Po smrti Stalina ma z vyšetrovacej sedem mesiacov trvajúcej väzby prepustili s ťažkými následkami na nohách – odkázaný som na ortopedickú obuv – a s opuchlinami na hlave... S telesnou váhou o 28 kg nižšou som bol taký znený, že ma lekári horko-ťažko dali dohromady za 9-mesačného liečenia a pre opuchliny v tvári som ustavený pod lekárskou kontrolou a liečením.“

Pohľad číslo 2:

(Národný okresného oddelenia MV Liptovský Mikuláš npor. B., 27.6.1957)

„Pre nedostatok dôkazov, pretože ide o rafinovaného loveka, bol z väzenia prepustený. Po príchode z väzenia chodil po Lipt. Mikuláši od rána do večera krívač, čím dával verejnosti cítiť, že bol vo väzení tak bitý, že nemôže ani chodiť. Chodil po uliciach neoholený. Každý veriaci sa pri ňom zastavil a mnoho ľudí vtedy hovorilo o Jurášovi ako o mučeníkovi pre cirkevnú vec. Každý ho ťažkoval, hoci mu to nebolo.“

Pohľad číslo 3:

(vyšetrovateľ KS-MV npor. J.P., 28. 5. 1962)

„Vyšetrovací väzbu snášal obzvlášť psychicky i fyzicky veľmi dobre, avšak trpí už niekoľko rokov nebezpečnou kožnou chorobou, ktorá sa mu v posledných rokoch vyšetrením zhoršila. Podľa vyšetrenia lekárom KS-MV podozrenie tejto choroby hrozí obzvlášť. Jurášovi smrť. – Není v brzké dobe podozrenie k jeho podozreniu.“

„Betónové“ dôkazy o trestnej inosti

Národný okresný MV por. Š., 9. února 1955, Podozrenie tajné

„Podľa dosavadných poznatkov je podozrenie, že Juráš je agentom USA spravodajskej služby, avšak tuto inost nebylo možno dokázať a taktiež do dnešnej doby ve svazku toto podozrenie nebylo potvrzeno a zdokumentováno.“

„Dne 24.3.150 konala se schůze v evangelickém kulturním dom v Mikuláši, na které m l projev J u r a š v tomto zn ní: „Evangelický lid od nepam ti sv ta byl stále ubíjený a vždy mu Pán B h pomohl a když se bude držet dob e pohromad i nyní v této t žké dob pom že.“ Dokumentárn není uvedený výrok podchycen a sv dkové na tento výrok nebyli podchyceni.

V Pludzke p i Mikuláši provád l mši, p i které m l i kázání nasledujícího zn ní. „Nyní když m žete navšt vovat bohoslužby, tak je navšt vujte, protože p ichází doba, že i kdybyste cht li je navšt vovat, tak nebude vám to dovolené.“ Uvedený výrok není sv decky podložen.

V jednom kázání se zmínil: „Jsou národy, které hlásají mír a na druhé stran pod touto rouškou siln zbrojí.“ Tímto výrokem myslel SSSR, avšak znovu tento výrok není sv decky podchycen.“

Vyšetřovanie

Na výzvu vyšetrovate a (už sa nepamätám v ktorom roku), aby podpísal priznanie a spoluprácu, spomenul prípad evanjelického farára Šuhajdu z Varína, ktorý po as „slávnych“ Prešporských súdov 1673 neodolal nátlaku a zradil svoje presved enie. Potom sa kajal a zmenil si meno na Ah Judaš. Jurášovi by pri využití tohto anagramu sta ilo vymeni jedno písmeno.

ierná Lehota – bolo veselo

Miestny udava J. F., 1956

„Po predebatovaní otázky o celkovej innosti farára sme došli k záveru, že je nutné stá na tom, aby ihne bol od nás vymenený a naša mienka je, že farára chceme, ale mladého, pokrokového, ktorý vyšiel z dnešného režimu z teolog. fakulty, má kladný vz ah k socializácii dediny a príp. by aj aktívne pracoval pre toto. ... Ve naše JRD za rok 1956 malo doplatky 6 K s a mohlo to by 8 K s, t.j. 100%, keby práve on tak udí nebalamutil. Organizuje ich na faru po ve eroch na nejaké biblické hodiny a ešte mu i tam vyberajú oferu, i takéto vydieranie a podobné iny, na druhej strane zasa smilstvo a v celej dedine posmech, že všetky mladé ženy chodia v noci a ve er k nemu, lebo chytili už... Práci es !“

Podporné stanovisko k žiadosti udava a J. F. od súdruha Š. H.:

„...je skuto ne žiaduce da toho chlapíka do kelu, lebo tam veci ve mi brzdi.“

KS MV Košice, 10. februára 1956, Ná elník 3. odboru npor. H.

„Bolo zistené, že JRD v obci . Lehota bolo skoro

najlepšie v okrese, avšak ke uvedený farár došiel do uvedenej obce, JRD upadá, iže nastáva ve ký pokles; o je údajne zaprí i ované samotným ev. farárom J u r á š o m. Taktiež bolo zistené, že v maštali farskej budovy JRD má ustajnený HD /jalovice/, ktoré v poslednej dobe nemajú žiaden prírastok, ale opa ne, tento dobytok ve mi chudne. Je asi pravdepodobné, že uvedený farár môže prevádza v tomto smere diverzn é iny, nako ko je zásadne proti tomu, aby tá jalovina bola ustajnená vo farskej maštali.“

Okresné oddelenie MV Rož ava, 24. januára 1957

„V prípade, že pri prvom pohovore farár S. sa bude chova k orgánom bezpe nosti kladne, t. j. prejaví ochotu jednania a seriózne oboznámi orgány o konkrétnej situácii v ev. a .v. cirkvi, bude vypracovaný plán na postupné pripútavanie k spolupráci menovaného s cie om rozpracovania J u r a š a. Prevedú por. F. a ppor. G. do 25.2.57.“

19.2.1957, OO Rož ava por. F

„Dle pr zkumu fary v erné Lehot by bylo nutno zamontovat úkon 103 (odpo úvacie zariadenie, pozn. jj) do t ech miestností, aby splnili sv j ú el. Jednalo by se zde o obsazení místnosti pro biblické hodiny, ložnici a jeho p ijímací kancelá , kde p ijíma všechny stránky a kde taktéž p ebývá ponejvíce p i vybavování svých u edních v cí. Doba p evedení by zde musela nastat v tom ase, kdy Josef JURÁŠ dojíždí za svou manželkou do Mikuláše, kde se pak zdržuje pr m rne po dobu t ech až 4 dní. V této dob je celá fara opušt na a nikdo tam nedochází. Daleko t žší je získání klí u od uvedené fary a není doposud známe, jaké zámky uvedený fará má p i všech dve ích.“

npor. S., KS MV Košice 12.12.1958

„Odôvod oval (miestny udava O. K. žiadal odstránenie Juráša z iernej Lehoty) to tým, že tento svojím vplyvom, ako aj iným pôsobením na udí, brzdi prenikanie pokrokových myšlienok, jednak v socializácii dediny a tiež u samotných lenov KSS, nako ko mnohí navšt vujú kostol, i ke v minulosti sa sná prejavovali ako ateisti.“

Bátovce, relatívny pokoj

„Jozef Juráš šiel po ulici so súdruhom riadite om školy. Oproti nim šiel žiak školy, konfirmand. Ke sa priblížil, pozdravil sa: „Pokoj Vám, brat farár, es práci, súdruh riadite .“

„Jozefa Juráša prizvali medzi lektorov civilnej obrany. Prednášal tuším ochranu pred žiarením. Miestny rozhlas hlásil: „Prednáša budú súdruhovia.... a pán Juráš.“

Študentská vedecká konferencia v Evanjelickom kolegiálnom gymnáziu v Prešove

V dňoch 9.-11. novembra 2011 sa v priestoroch Nového evanjelického kolégia, v Evanjelickej spojenej škole v Prešove, konala študentská vedecká konferencia.

o tomu predchádzalo

Myšlienka zorganizovať akciu tohto charakteru sa po prvýkrát objavila ešte pri príprave projektu Komplexný rozvoj osobnosti, ktorý je podporovaný Európskym sociálnym fondom v rámci Operačného programu Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť. Tento projekt sa v škole realizuje od roku 2009.

Jedným z jeho hlavných cieľov je **rozvíjať problémové a kritické myslenie** u žiakov. Mgr. Miroslav Ľurík, pedagóg EKG (súčasne školský tajomník VD ECAV na Slovensku), je v projekte zodpovedný za aktivitu, ktorá tento cieľ rozvíja najvýraznejšie: Príprava, konzultácia, obhajoba, prezentácia seminárnych prác. Sám uvádza: „Úlohou učiteľa (konzultanta) je viesť žiakov k zásadám vedeckej práce, naučiť ich systematickému spôsobu spracovávaní problémov a viesť ich k samostatnosti a vlastným riešeniam vybraných problémov. Snažíme sa tak v škole podporiť kritické, originálne a samostatné myslenie žiakov, založené na vyhadzovaní, hodnotení a využívaní kvalitných informácií. Účelom je naučiť žiakov samostatne, s pomocou konzultanta spracovať jednu vybranú tému z ktoréhokoľvek predmetu vyučovaného v škole do podoby vedeckej referátovej práce.“

Tvorba seminárnych prác

Cieľovou skupinou v škole pre písanie seminárnych prác sú žiaci 2. a 3. ročníka (4-ročná forma gymnázia), VI. a VII. ročníka 8-ročného gymnázia. Prvé skúsenosti sú už za nami, v rámci projektu sme v tomto školskom roku rozbehli úspešne 3. kolo v písaní seminárnych prác. Všetci učiteľia školy na začiatku roka vypíšu návrhy tém na seminárne práce za jednotlivé predmety, ktoré

využijú, potom majú študenti mesiac na výber konzultanta i témy. Nasleduje obdobie prípravy a tvorby. Výstupom inosti je napísanie práce, zviazanie práce a jej odovzdanie konzultantovi, prezentácia seminárnej práce pred spolužiakmi, hodnotenie konzultantom v trojčlennej komisii. V školskom roku 2010/2011 bolo celkovo vypracovaných 112 prác u 18 konzultantov zo 14 predmetov (EVN, ANJ, BIO, DEJ, FYZ, GEO, CHE, INF, MAT, NEJ, OBN, SJL, TEV, UKL).

Študenti sa svojimi seminárnymi prácami zapojili aj do krajského kola SO, jedna práca z INF získala 1. miesto a študent R. Mondek (III.A, konzultant ing. Lušák) s ňou postúpil do celoštátneho kola. Hlavnou používanou metódou je simulácia, resp. napodobovanie vedeckej práce, a to najmä s použitím nasledujúcich metód: heuristika, kritika, interpretácia, syntéza, prezentácia, obhajoba. Svoju prácu žiak alej spracuje do podoby prezentácie v aplikácii PowerPoint, ktorú prezentuje pred komisiou, kde ju aj obhajuje. Následne prebieha vyhodnotenie aktivity zo strany učiteľa a spolužiakov, pričom sa sledujú najmä tieto stránky: odborná úroveň práce, jazyková úroveň textu, citácie, spracovanie príloh, referátové vystúpenie, obhajoba a použitie IKT. Uplatnením a aplikovaním týchto metód sa žiaci majú naučiť vedeckej práci, čím chceme v našej škole lepšie pripraviť k vysokoškolskému štúdiu, resp. kariérnemu rastu.

Verejná prezentácia

Napísať písomku, slohovú prácu, krátky referát, odovzdať ho vyučujúcemu a aka na ohodnotenie, to je iné, ako vypracovať samostatnú prácu, na základe ktorej si treba pripraviť obhajobu, prezentáciu a následne stáť pred komisiou, spolužiakmi a aka na otázky. V tomto roku sme situáciu našim žiakom ešte viac sťažili. Najlepšie seminárne práce boli prihlásené do študentskej konferencie. Študenti, ktorí seminárne práce ešte

nepísali, alebo sa nezapojili do konferencie ako prednášajúci, mali možnosť zapojiť sa do vybraných sekcií ako diváci a mohli si vypočuť rôzne prednášky.

Evanjelické školy vychovávajú a vzdelávajú budúcu inteligenciu

Keďže sa snažíme byť otvorenou školou, využili sme to, že naša škola oslávila v tomto roku 100. výročie postavenia budovy, 15. výročie znovuoživenia svojej inštitúcie, a pripravili sme niekoľko podujatí, do ktorých sme sa snažili zapojiť nielen žiakov našej školy, ale pozvali sme na ne aj študentov a ich učiteľov z iných škôl. Medzi ne patrila aj spomenutá študentská konferencia. Sme radi, že zareagovali najmä školy, ktorých zriaďovatelia sú evanjelická cirkev. Nemusíme sa už len odvolávať na slávnu minulosť a tradície, ale ako nám to dokázali naši študenti, v evanjelických školách rastie generácia, na ktorú raz budeme môcť byť patrične hrdí.

Študentská konferencia

V stredu 9. 11. 2011 o 11.00 hod. sme študentskú konferenciu slávnostne otvorili v zasedacej sále školy, ktorá ešte v minulom školskom roku patrila Prešovskej univerzite. Začali sme spoločnou modlitbou, zúčastneným sa prihovoril biskup V. D. ECAV na Slovensku Mgr. S. Sabol i riaditeľ školy PhDr. M. Damankoš, PhD. Po otvorení boli vyhlásené aj výsledky výtvarnej a fotografickej súťaže, ktoré prebiehali pri príležitosti osláv výročia školy. Po kultúrnom programe, nesúcom sa v znamení myšlienky: Bez minulosti niet prítomnosti, bez prítomnosti niet budúcnosti (pripravili ho študenti našej školy aj s použitím historických kostýmov), sa po obede stretli prednášajúci najmä z iných škôl so študentmi EKG. Prednášky uvádzala Mgr. M. Dzubajová. So svojimi prácami vystúpili:

B. Balážová, K. Karcagová, K. Weicillerová: Prínos Lutherovej reformácie a ich dopad v Uhorsku (**EG Tisovec**)

N. Csontofalská, M. Bokoráš: Protestantské školstvo v 16.-17. storočí (**EGJAK Košice**)

Petrenčáková, I. Gašová: Imrich Tököli (**EGJAK Košice**)

A. Valková: Osobnosti evanjelického Kolégia (**EKG Prešov**)

M. Janíková: Bol nielen kňazom, ale aj biskupom – V. P. Obrada (**EG J. Tranovského, Liptovský Mikuláš**)

J. Čížmar: Architektúra Starého a Nového evanjelického kolégia (**EKG Prešov**)

J. Oslík, V. Voňanská: Inovácie vo vyučovaní

fyziky (**EZŠ Martin**)

M. Podlubný: Použitie IKT tabule na aktívnu prezentáciu pokusu (**EGJAK Košice**)

Po vystúpení dostali účastníci danej sekcie pamätný diplom, aby si mohli zaspomínať na svoje verejné vystúpenie, možno aj na svoju prvú konferenciu, účastníkmi ktorej boli práve v Prešove. Nakoľko niektorí ostali v Prešove dlhšie, zabezpečili sme im nocľah, ako aj sprievod po pamätihodnostiach Prešova s historickým výkladom našich študentov.

Vo štvrtok a v piatok (10. a 11. 11.) prebiehala konferencia v nasledujúcich 4 sekciách: 1. MAT, FYZ, CHE, INF; 2. BIO, GEO; 3. DEJ, OBN; 4. ANJ, NEJ, SJL, UKL. Sekcie boli kombinované podľa množstva príspevkov i ich novej príbuznosti. Žiaci mali možnosť zapísať sa do jednotlivých sekcií týždeň pred začiatkom konferencie. Netýkalo sa to žiakov prihlásených do konferencie so seminárnymi prácami (prednášajúci), ktorí sa stali automaticky členmi sekcie podľa témy a predmetu. Za priebeh aktivity boli zodpovední v 1 sekcii dvaja odborní garanti (vybraní z učiteľov školy), ktorí dohliadali najmä na technické zabezpečenie v sekcii (notebook, videoprojektor). Tiež koordinovali priebeh prednášok, viedli alebo riadili následnú diskusiu. Študenti mali na svoju prednášku vyhradených cca 15 minút. Po skončení konferencie bolo pre účastníkov zabezpečené občerstvenie.

o nás potešilo

Do konferencie sa zapojilo 12 študentov zo škôl v Košiciach, Liptovskom Mikuláši, Martine, Tisovci. Z EKG prednášalo 77 študentov. Prednášky si vypočulo 188 študentov. Z daného vyplýva, že to bola akcia náročná na zorganizovanie a je potrebné spomenúť aj mená učiteľov, ktorí za jej priebeh niesli zodpovednosť: Mgr. M. Uhlík, Mgr. M. Kónyová, ThDr. M. Oráč. Učiteľmi sa žiaci navzájom. Aj nevydarené vystúpenie splnilo svoj účel. Žiaci vedeli posúdiť, ako by to nemalo vyzerať.

Pre mladších študentov školy, ktorých sme priamo do prednášok z pochopiteľných dôvodov nemohli zapojiť, sme pripravili Debatívnu, v ktorej prezentovali svoju inštitúciu i aktivity členovia Diskusného klubu (aktívna v rámci projektu KRO), ktorých vedie Mgr. J. Poljaková. Po skončení konferencie prezentovali v sekciách výsledky, dosiahnuté v rámci inštitúcie projektu Komplexný rozvoj osobnosti, vedúci jednotlivých aktivít.

Pár slov na záver

Študentská konferencia = nová skúsenosť. Pre žiakov i učiteľov. Aj táto konferencia potvrdila už

spomenuté: Evanjelické kolegiálne gymnázium v Prešove má vždy o ponúknú. Študenti vysoko hodnotili najmä práce, ktoré riešia problematické úlohy, alebo navrhujú nové pohľady na súvislosti, prípadne aj ucelené riešenia a praktické využitie. Hne po skončení konferencie sme mali spätnú väzbu od študentov. Vedia, že podobná akcia, na ktorú sa už teraz tešia, nás čaká aj v jarných mesiacoch, a že mnohí, ktorí boli iba posluchámi, stanú sa prednášajúcimi.

Pohľad študentov

- Páčil sa mi, že sme sa mohli vzdelávať aj inak, ako by nám učiteľia len tlačili do hlavy informácie, ktoré si už zapamätám. Viem, ako to mám robiť potom ja, viem, ako to má vyzerať.

- Mal som pocit, že to zväčša organizovali žiaci. Myslím si, že by to mohlo pokračovať, a to nie len preto, že sa vtedy neúčime, ale mladší žiaci zistili, ako by tá práca mohla vyzerať. Vyhovovalo mi, že sa nemuseli povinne zapájať do diskusie posluchámi, ale mohli sa sami pýtať na to, čo ich zaujalo, čo nepochopili.

- Konferencia bola super. Na dejepise bolo veľa tém, ktoré sa mi páčili. Mala by sa opakovať, ale nechcem byť prednášajúci. Ten stres.

- Vnímam to ako iný spôsob výučby. Bolo to pre nás študentov nie o nové a zaujímavé. Mohli sa realizovať samotní študenti, vyskúšať si verejné vystupovanie a prezentovať svoje vedomosti.

- Boli prednesené zaujímavé témy. V sekcii FYZ-CHE sme si vypočuli napríklad o anabolických steroidoch, meteorológii. Prednášajúci boli najprv nervózni, potom z nich téma opadla a všetko nám s pokojom vysvetlili. V sekcii MAT sme skúsili vypočítať Einsteinov príklad. A vyšiel nám!

Prednášky mi dali nie o nové, a tak som o nie o múdrejšia.

- Bola tam priateľská atmosféra, mohla som sa opýtať, ak som niečomu nerozumela. Mám už jasno v tom, ako by som mohla postupovať pri vytváraní svojej seminárky.

- Študenti mali možnosť naučiť svoje publikum to, čo bolo pre nich podstatné. Vymenili si úlohy s profesorami. Veľmi rada by som na ďalšej konferencii prednášala, obhajovala svoju prácu aj ja. Bola by to pre mňa dobrá a potrebná skúsenosť. Ostáva už len dúfať, že konferencie budú pokračovať a stane sa z nich taká naša „malá - veľká“ školská tradícia.

- Odnášam si obrovskú skúsenosť. Osobne by som bol rád, keby som si to mohol zopakovať. Učil som sa aj na chybách iných. Videl som, čo mi pri nich vadí a tomu som sa snažil vyvarovať. Učili sme sa navzájom. Boli sme k sebe tolerantní.

- Konferencia? Zaujímavé spetrenie nášho študentského života. Študenti sa učia prezentovať a vystupovať pred publikom. Sami sme sa tiež podieľali na organizovaní tejto akcie, čím sme nabrali zaujímavé skúsenosti. Príjemné dojmy, skúsenosti, nové vedomosti.

- Pre mňa dobrá skúsenosť, vystúpiť pred publikom. Som maturant, tak mi to môže pomôcť v ďalšom štúdiu na VŠ.

- Žiaci nepodávali len informácie, ale často uvádzali aj riešenie, ako problém vyriešiť (napríklad cukrovka, čo robiť, aby sme sa tomu mohli vyhnúť; environmentálne problémy – ako ich riešiť).

Mgr. Ildmila Kónyová

Základné údaje o projekte

Názov projektu: Komplexný rozvoj osobnosti

Operačný program: Vzdelávanie

Prioritná os: 1 Reforma systému vzdelávania a odbornej prípravy

Opatrenie: 1.1 Premena tradičnej školy na modernú

Názov výzvy: Tvorba a implementácia školských vzdelávacích programov stredných škôl

ITMS kód Projektu: 26110130371

Cieľové skupiny projektu: žiaci a učiteľia školy

Škola získala nenávratný finančný príspevok z ESF vo výške

169 997,25 €

Kontaktné údaje:

tel.: 0517721401, 0918828221,

„Tento projekt sa realizuje vďaka podpore z Európskeho sociálneho fondu v rámci Operačného programu Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť.“

Jubilanti nášho cirkevného zboru v II. štvr roku 2012

Milé sestry a bratia jubilanti,

dovo te, aby sme Vám v mene nášho prešovského evanjelického a. v. cirkevného zboru zaželeli k Vášmu životnému jubileu, ktorého sa z Božej milosti dožijete v druhom štvr roku 2012, najmä hojné Božie požehnanie, pevné zdravie a ve a radostných chví strávených v kruhu najbližších a v spoločnosti nášho cirkevného zboru.

Nech sú pre Vás povzbudením a posilnením slová Písma:

***Ale ja Tebe dôverujem, Hospodine.
Hovorím: „Ty si môj Boh! V Tvojej ruke sú moje osy.“***

Žalm 31, 15-16a

50 rokov života:

Viktor Balocký, Miroslava Feráková, Eva Gregová, Vladimír Gáll, Emília Kollárová, Michael Anthony Marino, Ján Olejár, Iveta Partiková, Alena Petrenková, Miloslava Petrovová

60 rokov života:

Marta Bortlová, Lýdia Csikyová, Miroslav Dzuriš, Bohdan Ivanko, Júlia Klimová, Pavol Kollár, Helena Korbová, Mária Kysacká, Milan Pištej, Mária Sentandráska, Anna Tomáková, Milan Zacharovský, Eva Štefánková

65 rokov života:

Mária Chovanová, Ladislav Harár, Viktor Harár, Juraj Meliš, Ema Velebírová, Irena Velíková, Ervín Šalamun

70 rokov života:

Mária Chovanová, Darina Katušáková, Anna Klíová, Ján Kušnár, Helena Molitorisová, Mária Molánová, Mária Zimová

75 rokov života:

Mária Drábová, udmila Jureková, Viera Košáliková, Zuzana Lorincová, Paulína Macejová, Vladimír Štefánik

80 rokov života:

Mária Dzurišová, Pavol Išo, Anna Macejová, František Makatúra, Matej Olejár, Ondrej Olejár, Rastislav Sabol, Anna Zušinová

85 rokov života:

Mária Biaková, Ondrej Bulna, Helena Matejková, udmila Peukerová, Mária Zelinková

90 a viac rokov života:

Ján Jagerský, Alžbeta Olejárová

50. výročie sobáša:

Michal Doliak a Magda Doliaková, Vladimír Klíša a Anna Klíová, Gejza Makoviš a Anna Makovišová, Andrej Molitoris a Anna Molitorisová

POKRSTENÍ (január-február 2012)

Jakub Opalák	8. januára
Ela Pravdová	28. januára
Oliver Hanišák	28. januára
Martina Potoáková	5. februára
Soňa Dvoriaková	11. februára
Hana Rodáková	11. februára
Pavol Balocký	19. februára
Marek Kova	25. februára

ZOSNUĽÍ (január-február 2012)

Jana Zacharová, 50 r	2. januára
Ján Partila, 66 r	5. januára
Lukáš Farkaš, 25 r	6. januára
Alžbeta Kmecová, 76 r	10. januára
Ľuboš Straka, 39 r	17. januára
Elena Dvorská, 86 r	24. januára
Zuzana Božíková, 94 r	30. januára
Ondrej Fabrici, 86 r	4. februára
Margita Antolíkova, 83 r	8. februára
Zuzana Liptáková, 92 r	13. februára
Ján Benek, 77 r	15. februára
Edgar Lazar, 72 r	27. februára

Domáci tlačivový fond

Od 1. 1. 2012 do 29.2.2012 na DTF prispeli:

Ander František 20 Ď Boržecký Branislav 5 Ď Juráková Olga 10 Ď Katušáková Mária 10 Ď Krupová Mária 10 Ď Kuropák František 10 Ď Kuropáková Božena 5 Ď Kysacká Mária 10 Ď Lehetová Helena 10 Ď Lipovská Eva 5 Ď Madzinová Alžbeta 10 Ď Majerníková Mária 20 Ď Nemcová Emília 5 Ď Olejárová Anna 10 Ď Olejárová Emília 20 Ď Olejárová Mileta 5 Ď Pavlíková Mária 20 Ď Šesáková Drahomíra 10 Ď Socha Juraj 7 Ď Vrabe František 10 Ď Zimermanová Olga 10 Ď

Spolu 232 Ď

íslo útu cirkevného zboru: 096289004/0900

Odporúčame, aby ste pri platení cirkevných príspevkov, resp. milodarov uprednosťovali prevod na vyššie uvedený účet cirkevného zboru pred platením poštovou poukázkou.

Redakčný kruh: J. Bakalár, V. Ferenc, K. Furdík, V. Furdíková, M. Sabol, Z. Martausová, K. Podhajecká, K. Mihalčíková. Redakcia a administrácia: Ev. a. v. farský úrad v Prešove, Svätoplukova 11. Registračné číslo: OÚ-XI/27/95. Tlač STEVEPRESS Š. HARÁR. Ďakujeme Vám za Vaše príspevky, modlitby, finančnú pomoc a ochotu. Finančnú pomoc na tento časopis môžete zaslať: Slobodník, a. s. číslo útu: 0096289004/0900